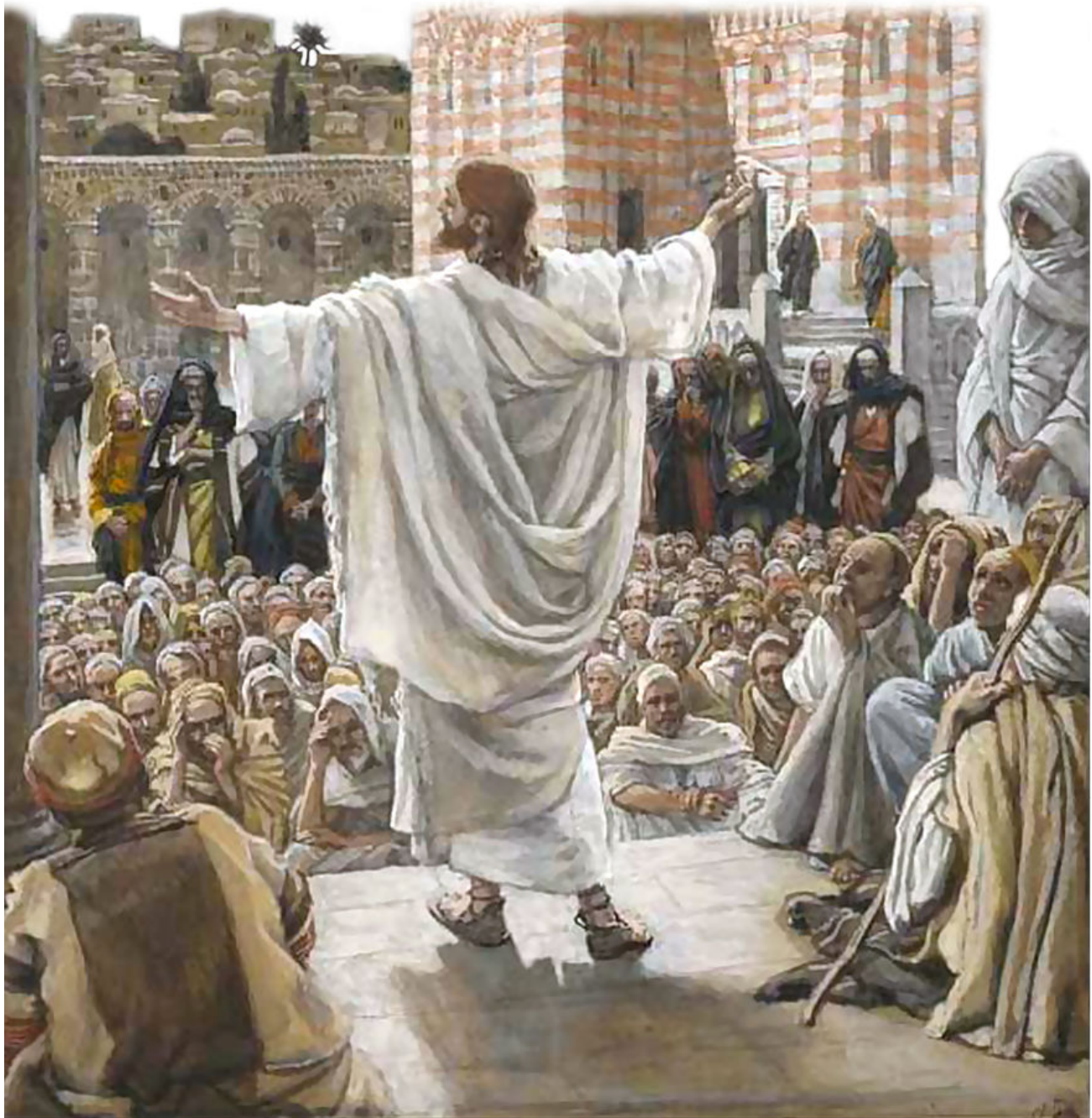

خدمت مبشر

نوشته: بهروز صادق خانجانی

خدمت مبشری

نوشته: بهروز صادق خانجانی

فهرست مطالب

مقدمه

فصل اول: مبشر کیست؟

فصل دوم: صید جانها

فصل سوم: پیغام مبشر

فصل چهارم: تجلی آیات و معجزات

سخن آخر

مقدمه:

خداوند را شاکرم از این جهت که اجازه فرمود تا بتوانم تحت هدایت روح القدس مطالبی را پیرامون یکی دیگر از خدمات پنج گانه مذکور در افسسیان ۴: ۱۱ - ۱۲ به نگارش درآورم. این بار تحت الهام روح خدا بر آن شدم تا به تشریح یکی از مهم ترین خدمات کلیسایی یعنی خدمت مبشری پردازم، زیرا به واسطه این خدمت آسمانی است که پیغام نجات به گوش انسانها رسیده و کلیسا در کمیت رشد می کند. خدمت مبشری را می توان به قایقی بادبانی در میان آب تشبیه نمود که با هدایت روح القدس به هر سو حرکت می کند تا ناجیان را بیابد. به همین دلیل است که این خدمت باید به درستی شناخته و درک شود تا افرادی که برای آن مسح شده اند بتوانند خدمتی مؤثر و مقبول خدا ارائه دهند. کسی که به این خدمت گمارده می شود باید از نظر روحانی انعطاف پذیر و آماده باشد تا در شرایط مختلف مسیر صحیح را پیماید.

دعا می کنم تا خدا از طریق این شرح مختصر، مبشرین کلیسا را در هماهنگ شدن با نقشه نجات، امداد نماید آمین.

بهرز صادق خانجانی

ژانویه ۲۰۰۶ - تهران

فصل اول: مبشر کیست؟

پس چگونه بخوانند کسی را که به او ایمان نیاورده اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را نشنیده اند؟ و چگونه بشنوند بدون واعظ؟ و چگونه وعظ کنند جز این که فرستاده شوند؟ چنان که مکتوب است که: «چه زیبا است پاهای آنانی که به سلامتی بشارت می دهند و به چیزهای نیکو مژده می دهند.» لکن همه بشارت را گوش نگرفتند زیرا اشعیا می گوید: «خداوند ا کیست که اخبار ما را باور کرد؟» لهذا ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا. لکن می گوئیم آیا نشنیدند؟ البته شنیدند: «صورت ایشان در تمام جهان منتشر گردید و کلام ایشان تا اقصای ربع مسکون رسید.» و اشعیا نیز جرأت کرده، می گوید: «آنانی که طالب من نبودند مرا یافتند و به کسانی که مرا نطلبیدند ظاهر گردیدم.» (رومیان ۱۰: ۱۴-۲۰)

در زبان یونانی واژه "Evangelistes" به معنی مبشر آمده است و مفهوم آن کسی است که پیغام خوشی را به دیگران می رساند.

همان طور که در مقدمه اشاره شد خدمت مبشری به دلیل برخورد و تماس با اقشار گوناگون جامعه، یکی از مهم ترین خدمات کلیسایی محسوب می شود. تجلیگاه این خدمت اغلب در خارج از کلیسا و در میان افرادی است که شناختی از خدا ندارند و از این جهت است که یک مبشر خوب همواره باید از نظر روحانی آماده و دارای حکمت و مسح آسمانی باشد. چنان که پیش گفتم بدون مسح الهی نمی توان خدا را خدمت کرد زیرا مسح الهی است که باعث ایجاد اتصال بین خادم، خدمت و خدا می گردد و او را به شناخت و درک اراده خدا نائل می گرداند. کسانی که بدون مسح اقدام به انجام این خدمت می کنند مانند کورانی هستند که عصاکش کورهای دیگر می شوند. این افراد نه تنها باعث جلال خدا نخواهند شد بلکه مردم را نیز به گمراهی خواهند کشانید.

مبشر کسی است که کلام خدا را برای بی ایمانان بازگو می کند، بنابراین باید به خوبی با کلام و وعده های خدا آشنا باشد. در کتاب اعمال رسولان ۸: ۲۶ - ۳۹ می خوانیم که وقتی خواجه سرای حبشی مشغول مطالعه کتاب اشعیا نبی بود با فیلیس رو به رو شد و این مبشر بزرگ تاریخ کلیسا او را در درک مطالبی که می خواند یاری نمود. این امر نشان می دهد که فیلیس به عنوان یک مبشر با کلام خدا و وعده های آن آشنایی کامل داشت. شاید امروزه عده ای تصور کنند که یک مبشر نیاز چندانی به آشنایی کامل با کلام خدا و وعده های آن ندارد اما باید گفت که این افراد سخت در اشتباه اند زیرا مبشر نخستین کسی است که با دنیای بی ایمان و سؤالات گوناگون شنوندگان انجیل مواجه می شود. و اگر آشنایی و درک مناسبی از کلام خدا نداشته باشد یقیناً نخواهد توانست از حقیقت پیغام نجات در برابر سؤالات مردم دفاع کند.

یک مبشر کتاب مقدسی باید زندگی خود را به طور خاص وقف خدمتش نماید زیرا هر لحظه این امکان وجود دارد که خدا دستور سفر به نقطه ای غیر از محل سکونتش را برای وی صادر فرماید. شاید یک شبان در طول خدمت خود مسافرتها ی چندانی نداشته باشد اما معمولاً در خدمت مبشری باید هر آن آماده سفر بود. اگر در آیات ابتدای این بخش دقت کرده باشید حتماً متوجه واژه (وعظ) شده اید. توانایی انجام یک وعظ صحیح کتاب مقدسی از ویژگیهای یک مبشر می باشد. او باید طوری وعظ کند که شنوندگان به درک درستی از پیغام خدا دست یابند. کسی که نتواند به درستی وعظ کند نمی تواند مبشر خوبی باشد زیرا پیغام خدا باید به روشنی بیان شود تا مردم با حقیقت آشنا شوند و مسلماً این مهم بدون مسح الهی میسر نمی باشد (اعمال رسولان ۸: ۵)

در کتاب اشعیا ۳۲: ۲۰ راجع به این خدمت می‌خوانیم: «خوشا به حال شما که بر همه آنها تخم می‌کارید...» در کتاب مقدس آب، نماد قومها است و وظیفه مبشر پاشیدن تخم بر این آبها یعنی اعلان پیغام نجات می‌باشد. در متی ۲۸: ۱۹ آمده است: «پس رفته همه امتها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب، ابن و روح القدس تعمید دهید.» با نظر به این آیه و نیز آیاتی دیگر در کلام خدا می‌توان گفت نخستین خدمتی که مسیح به شاگردان خود سپرد، بشارت انجیل بود. مسیح شاگردان خود را موظف نمود تا پیغام نجات را به گوش مردم برسانند و برای او شاگرد سازی کنند.

کسانی که مسح الهی را برای انجام این خدمت یافته‌اند در صورتی که فاقد عطای تجرد باشند، باید همسری همراه و خستگی ناپذیر برای خود برگزینند زیرا در این راه: «... این را می‌گوییم وقت تنگ است تا بعد از این آنانی که زن دارند مثل بی‌زن باشند.» (اول قرنتیان ۷: ۲۹)

ممکن است مبشر روزها و حتی ماهها از خانه خود دور باشد و نیز بنا به وظایف خدمتی خود افراد بی‌ایمان را که در مواردی شاید خطرناک هم باشند به منزل خویش دعوت کند. از این نظر می‌توان گفت باری که همسر یک مبشر به دوش می‌کشد به نوعی مشابه مشکلاتی است که همسر یک شبان متحمل آنها می‌گردد. اگر هدف مبشر توسعه ملکوت خدا است پس باید کسی را به همسری خود انتخاب نماید که در راه نیل به آن هدف، همراه خوبی برایش باشد وجود چنین مسائلی ظریفی است که مبشر را همچون سایر خادمین خدا نیازمند حکمت آسمانی می‌گرداند. همسر یک مبشر علاوه بر موارد فوق باید قابلیت جا به جایی و سفرهای گوناگون را نیز داشته باشد زیرا در غیر این صورت محتمل است که به مانعی بر سر راه خدمت همسر خویش تبدیل شود. نگاهی به نمونه‌های کتاب مقدسی نظیر پرسکلا و اکیلا می‌تواند در این خصوص درسهای بزرگی را برای همه مبشرین در بر داشته باشد.

فصل دوم: صید جانها

«... عیسی به شمعون گفت: مترس. پس از این مردم را صید خواهی کرد.» (لوقا ۵: ۱۰)

صید جانها وظیفه اصلی و مرکز خدمت یک مبشر است و از این جهت او باید بار قلبی لازم را برای این مهم دارا باشد. مدارس و دانشگاه‌های الهیاتی قادر به تربیت مبشر نیستند بلکه این روح القدس است که با تقسیم خدمتها افرادی را به جهت بشارت انتخاب می‌نماید. کسی که ادعا می‌کند به جهت این خدمت برگزیده شده است اما هیچ جانی را برای مسیح صید نکرده، نباید خود را مبشر بداند هر چند این احتمال نیز متصور است که شاید او حقیقتاً به این خدمت برگزیده شده باشد، لیکن اجازه نداده تا خدا او را هدایت نماید بلکه با افکار خود عمل کرده است.

در اشعیا ۵۲: ۷ تا ۱۵ و رومیان ۱۰: ۱۵ از مبشرانی صحبت شده است که پایهای خود را بر کوه نهاده‌اند. این همان کوهی است که مسیح در موعظه سر کوه از آن سخن می‌گوید. مبشر بر فراز کوه در حضور خدا می‌ایستد و پس از ملاقات با او و دریافت مسح و قدرت الهی از آنجا به پایین می‌آید تا با اعلام دعوت خدا مردم را به سوی قلّه، یعنی محل ملاقات با صاحب دعوت رهنمون سازد. او عمل نجات بخش مسیح بر صلیب را به عنوان مژده‌ای عظیم برای انسانها تشریح و ایشان را از عمل خدا آگاه می‌کند. از این جهت یک مبشر باید با کار و نقشه خدا در زمان خود آشنا و هماهنگ باشد تا بتواند دیگران را در راه ورود به میدان عمل خدا امداد کند. بی‌دلیل نیست که خداوند نعلین استعداد انجیل سلامتی (افسیان ۶: ۱۵) را به پای مبشرین و نیز سایر ایمانداران کرده است تا به این ترتیب هر جا که گام می‌گذارند نجات خدا را اعلام کنند.

دلیل عدم کسب موفقیت در خدمت مبشری استفاده از تفکرات و روشهای انسانی در زمان بشارت انجیل می‌باشد. خطری که برخی از مبشرین را تهدید می‌کند این است که آنها به تجربیات خود بیش از هدایتهای خدا اعتماد دارند. یک مبشر باید مرد دعا و پیوسته طالب هدایتهای راهگشای خدا باشد. روش خدا برای صید جانها در مناطق مختلف متفاوت است، بدین شکل که اگر نقطه حساس یک منطقه توسط خدا لمس شود یقیناً خدمت مبشر در آنجا توأم با پیروزیهای بزرگ خواهد بود. اما این را باید به یاد داشت که فقط چشمان تیز بین خداوند قادر به تشخیص آن نقاط حساس می‌باشد و بنابراین در این خدمت بدون چشمان مسح شده‌ای که از دیدگاه خداوند به امور می‌نگرند نمی‌توان حرکتی مثبت انجام داد. مبشر باید بر بالای کوه خدا بایستد و آنجا به محلی که خداوند می‌خواهد او را بفرستد نگاه کند تا بتواند شناخت خوبی از منطقه مورد نظر کسب کند. موسی به حکم خداوند از تمام اسباط اسرائیل افرادی را به منظور بررسی وضعیت کنعانیان انتخاب و بدان سرزمین اعزام کرد لیکن در این بین تنها یوشع بن نون و کالیب بن یفنه بودند که با تکیه بر وعده‌های الهی، با چشمانی مسح شده به مسائل نگریستند در حالی که سایر افراد با مشاهده مردمان زورآور کنعان وعده‌های خدا را فراموش کردند و ترس سراسر وجودشان را فرا گرفت. (اعداد ۱۳ و ۱۴)

آیا مطالب فوق تأییدی نیست بر این که یک مبشر فاقد مسح روح القدس و برگزیدگی الهی فی‌الواقع همان کوری است که راهنمای کوران دیگر می‌شود؟

هماهنگی دائمی با خدا ویژگی دیگر یک مبشر کتاب مقدسی است. مسیح در لوقا ۵: ۴ از پطرس و برادرانش خواست تا برای صید ماهی قایق را به میانه آب برانند، حال آن که در یوحنا ۲۱: ۶ با تغییر روش خود ایشان را ترغیب کرد تا دام را به سمت راست کشتی بیاندازد. ممکن است شاگردان در یوحنا ۲۱ روشی را به جهت صید ماهی به کار برده بودند که مسیح در لوقا ۵ به ایشان آموخته بود. آنها در مرتبه دوم نیز موفق به صید ماهی نشدند زیرا دیگر به عیسی نگاه نمی کردند بلکه باز هم تجربیات خود را به کار گرفته بودند. شاگردان فراموش کرده بودند که تنها باید بر خداوند توکل نمود نه بر تجربیات شخصی. مسیح در یوحنا ۲۱ برای موفقیت دوباره، روش جدیدی را به شاگردان خود می آموزد. آیا به آن چه خواندید دقت کرده اید؟ اینجا نکته ای مهم خودنمایی می کند. در هر دو قسمت یک دعوت وجود داشت اما روش انجام آن متفاوت بود. در هر دو اتفاق شاگردان بر روی آب (در میان اقوام) حضور داشتند اما نیاز آنها برای رسیدن به موفقیت تنها یک چیز یعنی شناخت نقطه حساس و موفقیت کلیدی منطقه و درک روش صحیح عمل در برابر آن نقطه حساس بود. نیازی که تنها توسط مسح رفع می گردد.

در آیات فوق به وضوح می بینیم هر زمان که شاگردان برای کسب توفیق به تجربیات خود نگاه کردند حاصلی جز خستگی و توره های تهنی از ماهی نیافتند اما هنگامی که چشم و گوش خود را به خداوند متمایل ساخته و با او هماهنگ شدند آن قدر ماهی صید کردند که به سختی توانستند آنها را به ساحل برسانند. در اینجا بود که باید افراد جدیدی به کمک پطرس می آمدند! توجه به کلام خداوند و هماهنگی با آن رمز موفقیت یک مبشر برگزیده است. بدین وسیله می توان هر سرزمینی را برای خداوند فتح کرد. هماهنگی با کلام خداوند در خدمت مبشر بزرگی نظیر فیلیپس به روشنی پیدا است. فیلیپس در هر لحظه از خدمت خود با روح القدس هماهنگ بود و خداوند او را به مناطق مختلف هدایت می نمود. زمانی برای حضور در سامره و زمانی دیگر برای اعلام انجیل در نواحی غزه، اشدود و قیصریه: «اما فرشته خداوند به فیلیپ خطاب کرده، گفت: برخیز و به جانب جنوب، به راهی که از اورشلیم به سوی غزه می رود که صحرا است، روانه شو.» (اعمال ۸: ۲۶)

او دعوت خود را می شناخت و می دانست که پایهای یک مبشر نباید در نقطه ای برای همیشه متوقف شود. اگر چه حضور فیلیپس در سامره و عمل خدا از طریق وی منجر به وقوع یک بیداری عظیم شد اما این بیداری هم نتوانست او را از حرکت باز دارد زیرا ممکن بود با توقف در آنجا فیلیپس از محدوده خدمت خود خارج و پای در قلمرو خدمت شبانی و یا خدمتهای دیگر بگذارد. او فقط مردم را به سمت نجات راهنمایی کرد و آنها را تا جایی به پیش برد که تعمد آب یافتند و پس از آن بود که از طریق خدمت پطرس و یوحنا روح القدس بر ایشان نازل شد. (اعمال ۸: ۴ - ۱۷)

پس از این اتفاق خداوند فیلیپس را به سمت خواجه سرای حبشی و سپس شهرهای اطراف غزه هدایت نمود و در پی اطاعت محض این مبشر بزرگ تاریخ نجات بود که خداوند عطایی خاص به او بخشید: «... روح خداوند فیلیپس را برداشته خواجه سرا دیگر او را نیافت...» (اعمال ۸: ۳۹)

در آیه ۴۰ نیز می خوانیم که او چطور راه خود را در پیش گرفته به اشدود رسید و بدون آن که لحظه ای را در ناهماهنگی با خداوند سپری کند در همه شهرها بشارت می داد: «... تا به قیصریه رسید» امروزه نیز افراد زیادی هستند که مثل خواجه سرای حبشی هستند که کلام خدا را می خوانند اما از درک آن ناتوانند هر چند که برای رسیدن به این درک اشتیاق دارند. یک مبشر باید به قدری آماده باشد که خدا با نشان دادن این افراد او را به سمت ایشان هدایت کند تا آنها را به درک آن چه نمی دانند ناائل نماید. اگر امروزه چندان نمی بینیم که خدا خیلی از مبشران را همچون فیلیپس هدایت کند به این دلیل است که مبشرین در دعاها خود اجازه نمی دهند تا خداوند آنها را بسازد و بالعکس خیلی وقتها اجازه می دهند که روح تنبلی بر آنها چیره شود. یک مبشر باید گوش شنوایی نسبت به صدای خداوند داشته باشد. آری وقتی خداوند در کلام خود از پایهای مبشران سخن به میان می آورد مقصودش همانا آشکار کردن حرکتی است که منجر به گسترش اعلام مؤده نجات در میان انسانها می گردد.

توقف پایهای مبشر می تواند منجر به سقوط او از جایگاهش در حضور خدا شود. یک مبشر باید همچون فیلیپس تمام افکار و نیروی خود را در جهت صید جانها به کار بندد تا مانند او حقیقتاً مبشر خواننده شویم «در فردای آن روز از آنجا روانه شده به قیصریه آمدم و به خانه فیلیپس مبشر که یکی از آن هفت بود درآمده نزد او ماندیم» (اعمال ۲۱: ۸) مبشر کتاب مقدسی کسی است که با هدایت روح خدا رفتار نموده و در لحظه بداند که تور انجیل را باید به کدام قسمت از این دریای بزرگ بیاندازد. همچنین او باید قدرت بیرون کشیدن صید خود از میان آنها را نیز داشته باشد و هیچ وقت این دعوت خود را فراموش نکند که: «... مردم را صید خواهی کرد.» (لوقا ۵: ۱۰)

فصل سوّم: پیغام مبشر

«لیکن چون به بشارت فیلیپس که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح می‌داد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید یافتند.» (اعمال ۸: ۱۲)

در فصول گذشته تلویحاً به موضوع این فصل نیز اشاراتی شد. پیغام مبشر "اعلام ملکوت خدا و نام عیسی مسیح است." در دعای ربّانی مسیح به ایمانداران می‌آموزد که برای برقراری ملکوت خدا بر زمین دعا کنند و یک مبشر دارای نقش به سزایی در این روند می‌باشد. کسی که برای این خدمت آسمانی برگزیده شده است باید بتواند وضعیت دنیا را در این روزهای آخر برای مردم شرح دهد و آنها را از بازگشت مسیح مطلع کند. پیغام او اعلان ملکوت خدا و آشنا کردن انسانها با بالاترین نام در آسمانها و زمین یعنی عیسی مسیح است. زیرا «... در هیچ کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر در زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.» (اعمال ۴: ۱۲)

مصالحة خدا با انسان فقط در مسیح میسر است و بس. امروزه بسیاری از مردم درک و شناخت صحیحی از مسیح و عمل او بر صلیب ندارند و این وظیفه مبشر است که آنها را با عیسی کتاب مقدس آشنا کند. هر چند پیغام مبشر بشارتی آسمانی است اما او به عنوان یک خادم باید خود را با سایر خادمین خدا در خدمتهای چهارگانه دیگر هماهنگ سازد و حدود خویش را نیز رعایت کند. فیلیپس مبشر با هدایت مستقیم خداوند به منظور بشارت انجیل ملکوت به نقاط بسیاری سفر می‌کرد و خدا نیز با استفاده از وی بیداریهای بزرگی را ایجاد می‌نمود. اما این مسئله باعث نمی‌شد که او حدود خدمتی خویش را فراموش کند بلکه با گسترش وسعت کار خدا، فیلیپس نیز با رسولان هماهنگ‌تر می‌گشت. به عنوان نمونه در باب هشتم اعمال رسولان خواندیم که پس از ایمان آوردن مردم سامره بطروس و یوحنا برای تکمیل کار فیلیپس به آن شهر عزیمت کردند که این امر خود مؤید وجود هماهنگی میان خادمین خدا در خدمتهای مختلف کلیسای است. افرادی که توسط خدا به خدمت فرا خوانده شده باشند نمی‌توانند با یک دیگر ناهماهنگ باشند زیرا از یک روح و به یک دعوت هدایت شده‌اند. کسانی که می‌گویند "ما خدمت خود را انجام می‌دهیم و به دیگران کاری نداریم." در آستانه گرفتار شدن به دام شیطان قرار دارند زیرا چنین افرادی نمی‌خواهند خود را با سایر خدمتها هماهنگ کنند و فقط به حفظ ظاهر محافظه کار خود می‌پردازند در حالی که خادمین حقیقی خدا نظیر فیلیپس در هر زمان و مکانی با سایر خدمتهای کلیسای و خود کلیسا متحد و همدل هستند. (اعمال ۸: ۴ - ۲۱)

اگر خدا فیلیپس را در میان سایر مبشران کتاب مقدسی برجسته‌تر می‌نماید تنها به خاطر اطاعت و هماهنگی کامل و همه جانبه او با خداوند و نیز سایر خدمات کلیسای است. او به کلام بشارت می‌داد زیرا کلام همان طوری است که صیاد با استفاده از آن جانها را برای ناخدای کشتی نجات صید می‌کند.

فصل چهارم: تجلّی آیات و معجزات در خدمت مبشری

و مردم به یک دل به سخنان فیلیپس گوش دادند چون معجزاتی را که از او صادر می‌گشت، می‌شنیدند و می‌دیدند زیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون می‌شدند و مفلوجان و لنگان بسیار شفا می‌یافتند.» (اعمال رسولان ۸: ۶ - ۷)

اعمال مافوق الطبیعه خدا در هر پنج خدمت کلیسا قابل مشاهده است، البته شاید چگونگی تجلّی این اعمال با یک دیگر متفاوت باشد اما همه مردان خدا این آیات را در خدمت خود تجربه کرده‌اند. به فیض الهی امروز در زمانی به سر می‌بریم که کلام حقیقی خدا از طریق خدمت نبی موعود ملاکی ۴: ۵ احیا شده است و بیش از هر دوره دیگری می‌توان روزهای رسولان را مجدداً به چشم دید. خدمت مبشری جایگاه بسیار خوبی برای تجلّی آیات و معجزات می‌باشد. ظهور این معجزات و اعمال مافوق الطبیعه است که مردم را در شناخت خدای حقیقی و دوری جستن از بت پرستی یاری می‌نماید. در آیات ابتدایی این فصل خواندیم، چگونه قدرت عظیم خود را در خدمت فیلیپس مبشر نمایان می‌ساخت. در اعمال ۸: ۳۹ نیز چگونگی سفر فیلیپس در روح را مشاهده می‌کنیم. تمامی این موارد نشان دهندۀ پری این مرد خدا از روح و قدرت الهی است. او یکی از هفت نفری بود که به جهت خدمت روزانه انتخاب شده بودند و حتماً به یاد دارید که از جمله معیارهای انتخاب این افراد، پری روح و حکمت بود (اعمال ۶: ۱ - ۷)

کلام خدا شهادت می‌دهد که فیلیپس از روح و حکمت الهی سرشار بود و این پری بدون حاضر شدن در حضور خدا هرگز ممکن نخواهد شد. در دعا است که روح القدس، مبشر را از قدرت آسمانی پر می‌سازد. بدون تجلّی آیات و معجزات خدمت یک مبشر ناقص است. یک مبشر باید برای تجلّی آیات و معجزات در خدمتش دعا کند. او با دنیای بی‌ایمان در ارتباط می‌باشد، دنیایی که تحت اسارت روحها و قدرتهای جهنمی است. اگر مبشری که اعلام کنندۀ ملکوت خدا است نتواند با قدرتهای شیطانی مقابله کند چگونه می‌تواند خدمت خود را به کمال رساند؟

در بشارت انجیل به عیسی ای موعظه می شود که خداوند آسمان و زمین و قادر علی الاطلاق کائنات است. پس این قوت نخست باید در زندگی کسی که حامل مژده آن است دیده شود.

سخن آخر:

خدا را شاکریم برای این که قصد دارد تا با تشریح خدمات پنجگانه کلیسای، ایمانداران را برای آن روز موعود مهیا سازد. مطمئناً در خصوص خدمت مبشری می توان مطالب دیگری را نیز به آن چه عنوان شد اضافه نمود لیکن هدف از نگارش این شرح مختصر تنها روشن کردن چراقی کوچک در مسیر خدمت مبشران کلیسا است و خود این عزیزان هستند که باید با حاضر شدن در حضور خدا از حکمت و قوت الهی پر شوند تا همچون فلیپس در جایگاه خدمتی خود پر فروغ ظاهر گردند.

از شما مبشران عزیز تقاضا می کنم تا آن چه را که خوانده اید در دعاهاى خود پرورش دهید تا خداوند از این طریق شما را به درک همه آن مسائل نائل گرداند. دعا می کنم تا خداوندی که مرا برای تحریر این مکتوب هدایت نمود بدین وسیله شرایط را برای برکت یافتن جمع کثیری از فرزندان خود مهیا فرماید، آمین.